

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

15. oktober 2015*

»Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2010/64/EU — ret til tolkning og oversættelse i straffesager — det sprog, der anvendes i retssagen — strafferetlig kendelse om idømmelse af en bøde — mulighed for at gøre indsigelse på et andet sprog end det, der anvendes i retssagen — direktiv 2012/13/EU — ret til information under straffesager — ret til at blive informeret om tiltalen — forkyndelse af en strafferetlig kendelse — fremgangsmåde — obligatorisk udpegelse af en befuldmægtiget for den tiltalte person — indsigelsesfrist, der løber fra forkyndelsen for den befuldmægtigede«

I sag C-216/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Amtsgericht Laufen (Tyskland) ved afgørelse af 22. april 2014, indgået til Domstolen den 30. april 2014, i straffesagen mod

Gavril Covaci,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af vicepræsidenten, A. Tizzano (refererende dommer), som fungerende formand for Første Afdeling, og dommerne F. Biltgen, A. Borg Barthet, M. Berger og S. Rodin,

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 19. marts 2015,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Gavril Covaci ved Rechtsanwälte U. Krause og S. Ryfisch
- den tyske regering ved T. Henze og J. Kemper, som befuldmægtigede
- den græske regering ved K. Georgiadis og S. Lekkou, som befuldmægtigede
- den franske regering ved D. Colas og F.-X. Bréchet, som befuldmægtigede
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Salvatorelli

* Processprog: tysk.

— den østrigske regering ved G. Eberhard, som befuldmægtiget
— Europa-Kommissionen ved W. Bogensberger og R. Troosters, som befuldmægtigede,
og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 7. maj 2015,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 1 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280, s. 1) samt af artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142, s. 1).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en straffesag mod Gavril Covaci for færdselslovsovertrædelser begået af den pågældende.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 2010/64

- 3 Følgende fremgår af 12., 17. og 27. betragtning til direktiv 2010/64:
»(12) Dette direktiv [...] fastlægger fælles minimumsregler til brug på området for tolkning og oversættelse i straffesager for at øge den gensidige tillid mellem medlemsstaterne.
[...]
(17) Dette direktiv bør sikre, at der findes gratis og fyldestgørende sproglig bistand, som giver mistænkte eller tiltalte, der ikke taler eller forstår det sprog, der anvendes i straffesagen, mulighed for fuldt ud at udøve deres ret til et forsvar, og som sikrer en retfærdig rettergang.
[...]
(27) Omsorgspligten over for mistænkte eller tiltalte, der befinder sig i en potentielt svag position, navnlig på grund af fysisk funktionshæmning, der påvirker deres evne til at kommunikere effektivt, er et grundprincip i et retfærdigt retsvæsen. Anklagemyndigheden, de retshåndhævende myndigheder og retsmyndighederne bør derfor sikre, at disse personer sættes i stand til reelt at udøve deres rettigheder i dette direktiv f.eks. ved at tage hensyn til enhver potentiel sårbarhed, der påvirker deres evne til at følge sagen og gøre sig forståelige, og ved at træffe hensigtsmæssige initiativer for at sikre, at disse rettigheder garanteres.
[...]

- 4 Direktivets artikel 1 med overskriften »Genstand og anvendelsesområde« bestemmer følgende i stk. 1 og 2:

»1. Dette direktiv fastlægger regler vedrørende rettighederne til tolke- og til oversætterbistand i straffesager [...]

2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder finder anvendelse på en person fra det tidspunkt, den pågældende af de kompetente myndigheder i en medlemsstat ved officiel meddelelse eller på anden vis underrettes om, at den pågældende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, indtil der falder endelig dom, hvilket betyder den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende har begået den strafbare handling, herunder i givet fald strafudmåling og afgørelse af en eventuel anke.«

- 5 Direktivets artikel 2 med overskriften »Ret til tolkning« bestemmer:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte, som ikke taler eller forstår det sprog, der anvendes i straffesagen, straks tilbydes tolkning i kontakten med straffesagens efterforsknings- og retsmyndigheder, herunder under politiafhøringer, samtlige retsmøder og andre nødvendige mellemliggende høringer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles tolkebistand til rådighed for kommunikationen mellem den mistænkte eller tiltalte og dennes advokat i direkte forbindelse med afhøringer eller andre høringer under sagen eller i forbindelse med indgivelse af en klage eller andre proceduremæssige anmodninger, når det er nødvendigt for at sikre en retfærdig rettergang.

3. Retten til tolkebistand i stk. 1 og 2 omfatter passende bistand til personer med nedsat hørelse eller talebesvær.

[...]

8. Den tolkebistand, der ydes i henhold til denne artikel, skal være af en tilstrækkelig god kvalitet til at sikre en retfærdig rettergang, navnlig ved at sikre, at den mistænkte eller tiltalte har kendskab til sagen mod den pågældende og er i stand til at udøve retten til et forsvar.«

- 6 Direktivets artikel 3 med overskriften »Ret til oversættelse af væsentlige dokumenter« har følgende ordlyd:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at en mistænkt eller tiltalt, som ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i straffesagen, inden for en rimelig tid får en skriftlig oversættelse af alle dokumenter, der er væsentlige for at sikre, at vedkommende er i stand til at udøve retten til et forsvar, og for at garantere en retfærdig rettergang.

2. Væsentlige dokumenter omfatter enhver afgørelse om frihedsberøvelse, ethvert anklageskrift og enhver dom.

3. De kompetente myndigheder beslutter i alle konkrete tilfælde, om noget andet dokument er væsentligt [...]

[...]«

Direktiv 2012/13

7 Følgende fremgår af 27. betragtning til direktiv 2012/13:

»Personer, der tiltales for at have begået en strafbar handling, bør have al den information om tiltalen, der er nødvendig for, at de kan forberede deres forsvar, og til at sikre en retfærdig behandling af sagerne.«

8 Direktivets artikel 1 med overskriften »Genstand« bestemmer:

»Dette direktiv fastsætter regler om retten til information for mistænkte og tiltalte personer vedrørende deres rettigheder i straffesager og tiltalen mod dem [...]«

9 Nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, afgrænser direktivets anvendelsesområde som følger:

»Direktivet finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor en person af de kompetente myndigheder i en medlemsstat bliver gjort opmærksom på, at vedkommende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, indtil sagen afsluttes, dvs. indtil spørgsmålet om, hvorvidt den mistænkte eller tiltalte har begået den strafbare handling, er afgjort endeligt, herunder efter omstændighederne indtil der er idømt straf, og en eventuel appelsag er afgjort.«

10 Samme direktivs artikel 3 har overskriften »Retten til information om rettigheder« og bestemmer følgende i stk. 1:

»Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte personer straks informeres om mindst følgende processuelle rettigheder, således som de finder anvendelse i henhold til den nationale lovgivning, med henblik på at muliggøre en effektiv udøvelse heraf:

[...]

c) retten til at blive informeret om tiltalen, jf. artikel 6

[...]«

11 Artikel 6 i direktiv 2012/13 med overskriften »Retten til information om tiltalen« bestemmer:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at en mistænkt eller tiltalt modtager information om den strafbare handling, som udgør grundlaget for mistanken eller tiltalen. Denne information gives straks og i en tilstrækkelig detaljeret form til at sikre en retfærdig behandling af sagen og en effektiv udøvelse af retten til et forsvar.

2. Medlemsstaterne sikrer, at mistænkte eller tiltalte personer, der anholdes eller tilbageholdes, informeres om grundene til anholdelsen eller tilbageholdelsen, herunder om den strafbare handling, som vedkommende mistænkes eller tiltales for at have begået.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der, senest når grundlaget for tiltalen forelægges for en domstol, gives detaljeret information om tiltalen, herunder den strafbare handlingens art og den juridiske kvalificering af den, og om karakteren af den mistænkte eller tiltalte persons påståede deltagelse i udøvelsen af denne strafbare handling.

4. Medlemsstaterne sikrer, at en mistænkt eller tiltalt straks informeres om enhver ændring i de oplysninger, der gives i medfør af denne artikel, hvis dette er nødvendigt for at sikre en retfærdig behandling af sagen.«

Tysk ret

12 § 184 i Gerichtsverfassungsgesetz (lov om domstolenes organisation) bestemmer:

»Processproget er tysk [...]«

13 Gerichtsverfassungsgesetz' § 187, som ændret efter gennemførelsen af direktiv 2010/64 og 2012/13, bestemmer:

»1) Retten sørger for tolke- eller oversætterbistand til en tiltalt eller dømt person, der ikke behersker det tyske sprog eller har nedsat hørelse eller talebesvær, såfremt dette er nødvendigt, for at den pågældende kan udøve sine straffeprocessuelle rettigheder. Retten gør på et sprog, som tiltalte forstår, denne opmærksom på, at vedkommende for så vidt har krav på gratis tolke- eller oversætterbistand under hele straffesagen.

2) For at sikre, at en tiltalt, der ikke behersker det tyske sprog, kan udøve sine straffeprocessuelle rettigheder, kræves det generelt, at der udfærdiges en skriftlig oversættelse af frihedsberøvende foranstaltninger såsom anklageskrifter, strafferetlige kendelser og ikke-retskraftige domme [...]«

14 § 132 i Strafprozessordnung (strafferetsplejeloven), som omhandler sikkerhedsstillelse og udpegelse af befuldmægtigede med henblik på forkyndelse, bestemmer følgende i stk. 1:

»Når der er begrundet mistanke om, at tiltalte har gjort sig skyldig i en strafbar handling, og den pågældende ikke har fast bopæl eller ophold på det område, hvor loven finder anvendelse, kan det, såfremt betingelserne for at udstede en arrestordre ikke er opfyldt, med henblik på at sikre en gennemførelse af straffesagen anordnes, at den tiltalte

1. stiller en passende sikkerhed for den forventede bøde og sagsomkostningerne og

2. bemyndiger en person, der bor i den kompetente rets retskreds, til at modtage forkyndelser.«

15 Strafprozessordnings § 140, som vedrører indsigelser mod strafferetlige kendelser og retskraftighed, bestemmer:

»1. Tiltalte kan skriftligt eller ved erklæring, der af justitssekretæren optages i protokollen, til den ret, der har afsagt den strafferetlige kendelse, inden to uger fra dagen for dens forkyndelse gøre indsigelse mod den strafferetlige kendelse [...]

2. Indsigelsen kan begrænses til bestemte klagepunkter.

3. Gøres der ikke indsigelse mod den strafferetlige kendelse inden for den fastsatte frist, anses den for en retskraftig dom.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

16 Under en politikontrol den 25. januar 2014 blev det konstateret dels, at Gavril Covaci, der er rumænsk statsborger, på det tyske område førte et motorkøretøj, for hvilket der ikke var tegnet nogen gyldig lovpligtig ansvarsforsikring, dels, at det forsikringskort (det grønne kort), som den pågældende foreviste for de tyske myndigheder, var forfalsket.

17 Gavril Covaci, som blev afhørt af politiet om disse faktiske omstændigheder, modtog tolkebistand.

- 18 Gavril Covaci, som hverken havde fast bopæl eller ophold på det område, hvor tysk lov finder anvendelse, udstedte desuden en skriftlig og uigenkaldelig fuldmagt, hvorved han gav tre ansatte ved Amtsgericht Laufen bemyndigelse til at modtage forkyndelser af retslige dokumenter rettet til ham. Ifølge ordlyden af denne fuldmagt begynder fristerne for at gøre indsigelse mod enhver retsafgørelse at løbe fra det tidspunkt, hvor der sker forkyndelse heraf for de udpegede befuldmægtigede.
- 19 Efter endt efterforskning anmodede Staatsanwaltschaft Traunstein (anklagemyndigheden i Traunstein) den 18. marts 2014 Amtsgericht Laufen om at afsige en strafferetlig kendelse med henblik på at idømme Gavril Covaci en bøde.
- 20 Proceduren for afsigelse af en sådan strafferetlig kendelse er en forenklet procedure, hvortil der ikke kræves afholdelse af retsmøde eller kontradiktorisk forhandling. Kendelsen afsiges af en dommer efter anmodning fra anklagemyndigheden for mindre lovovertrædelser og udgør en foreløbig afgørelse. I henhold til Strafprozessordnungs § 140 bliver den strafferetlige kendelse retskraftig efter udløbet af en frist på to uger fra dens forkyndelse, i givet fald for den dømte persons befuldmægtigede. Den dømte person kan kun opnå kontradiktorisk forhandling ved at gøre indsigelse mod kendelsen inden udløbet af nævnte frist. Indsigelsen, som kan indgives skriftligt eller ved erklæring, der af justitssekretæren optages i protokollen, medfører afholdelse af et retsmøde.
- 21 I det foreliggende tilfælde anmodede Staatsanwaltschaft Traunstein om, at den strafferetlige kendelse blev forkyndt for Gavril Covaci gennem dennes befuldmægtigede, og om, at eventuelle skriftlige bemærkninger fra den berørte, herunder en indsigelse mod den strafferetlige kendelse, blev affattet på tysk.
- 22 Amtsgericht Laufen, for hvilken begæringen om afsigelse af den i hovedsagen omhandlede strafferetlige kendelse er blevet forelagt, har for det første rejst tvivl om, hvorvidt forpligtelsen i henhold til Gerichtsverfassungsgesetz' § 184 til at anvende tysk ved affattelsen af indsigelser mod en sådan kendelse er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2010/64 om gratis sproglig bistand til tiltalte i straffesager.
- 23 For det andet nærer den forelæggende ret tvivl om, hvorvidt fremgangsmåden for forkyndelse af nævnte strafferetlige kendelse er forenelig med direktiv 2012/13, herunder navnlig med direktivets artikel 6, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at der, senest når grundlaget for tiltalen forelægges for en domstol, gives detaljeret information om tiltalen.
- 24 På denne baggrund har Amtsgericht Laufen besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 1 og 8, i direktiv 2010/64 fortolkes således, at de er til hinder for en retlig anordning, hvorefter en tiltalt person i henhold til Gerichtsverfassungsgesetz' § 184 kun gyldigt kan gøre indsigelse på processproget, der i dette tilfælde er tysk?
 - 2) Skal artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1 og 3, i direktiv 2012/13 fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for at anordne, at en tiltalt person skal udpege en forkyndelsesbefuldmægtiget, såfremt fristen til at gøre indsigelse allerede begynder at løbe fra forkyndelsen for den forkyndelsesbefuldmægtigede, og det i sidste ende ikke har nogen betydning, om den tiltalte person overhovedet får kendskab til tiltalen?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Om det første spørgsmål

- 25 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 1-3 i direktiv 2010/64 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det inden for rammerne af en straffesag ikke er tilladt den person, som er genstand for en strafferetlig kendelse, at gøre skriftlig indsigelse mod denne kendelse på et andet sprog end det, der anvendes under sagen, selv om denne person ikke behersker sidstnævnte sprog.
- 26 Med henblik på besvarelsen af dette spørgsmål bemærkes, at artikel 1, stk. 1, i direktiv 2010/64 fastsætter retten til tolke- og oversætterbistand i bl.a. straffesager. Direktivets artikel 1, stk. 2, præciserer endvidere, at denne ret finder anvendelse på en person fra det tidspunkt, den pågældende af de kompetente myndigheder i en medlemsstat underrettes om, at den pågældende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, indtil der falder endelig dom, hvilket betyder den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende har begået den strafbare handling, herunder i givet fald strafudmåling og afgørelse af en eventuel anke.
- 27 Den situation, hvor en person som Gavril Covaci ønsker at gøre indsigelse mod en endnu ikke retskraftig strafferetlig kendelse, der er rettet mod ham, er følgelig åbenbart omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, således at denne person skal have ret til den tolke- og oversætterbistand, som han er sikret ved nævnte direktiv.
- 28 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt en person, der befinder sig i en situation som Gavril Covacis, kan påberåbe sig denne ret med henblik på at gøre indsigelse mod en sådan kendelse på et andet sprog end det, der anvendes under sagen for den kompetente nationale ret, henvises til indholdet af artikel 2 og 3 i direktiv 2010/64. Disse to artikler regulerer således henholdsvis retten til tolkning og retten til oversættelse af visse væsentlige dokumenter, dvs. de to aspekter af den rettlighed, der er fastsat i direktivets artikel 1 og omhandlet i selve direktivets titel.
- 29 I denne forbindelse bemærkes, at der i overensstemmelse med Domstolens faste praksis ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (dom Rosselle, C-65/14, EU:C:2015:339, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 30 For så vidt angår artikel 2 i direktiv 2010/64, som regulerer retten til tolkning, følger det af selve artiklens ordlyd, at denne artikel i modsætning til direktivets artikel 3, som vedrører skriftlig oversættelse af visse væsentlige dokumenter, henviser til mundtlig oversættelse af mundtlige udsagn.
- 31 I overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 2, stk. 1 og 3, er det således alene de mistænkte eller tiltalte, som ikke selv er i stand til at udtrykke sig på det sprog, der anvendes under sagen, der har ret til tolkebistand, hvad enten dette skyldes, at de ikke taler eller forstår dette sprog, eller at de har nedsat hørelse eller talebesvær.
- 32 Det er i øvrigt af denne grund, at artikel 2, stk. 1 og 2, i direktiv 2010/64 ved opregningen af, under hvilke omstændigheder mistænkte eller tiltalte skal tilbydes tolkebistand – selv om opregningen ikke er udtømmende – alene henviser til situationer med mundtlig kommunikation såsom politiafhøringer, samtlige retsmøder og andre nødvendige mellemliggende høringer samt til kommunikation med en advokat i direkte forbindelse med afhøringer eller andre høringer under sagen eller i forbindelse med indgivelse af en klage eller andre proceduremæssige anmodninger.

- 33 Med henblik på at sikre en retfærdig rettergang og sikre, at den omhandlede person er i stand til at udøve retten til et forsvar, sikrer denne bestemmelse med andre ord, at denne person, når den pågældende selv skal udtale sig mundtligt bl.a. i forbindelse med en straffesag, hvad enten det er direkte til de kompetente retslige myndigheder eller til personens advokat, har mulighed for at udtale sig på sit eget sprog.
- 34 Denne fortolkning underbygges af de formål, der forfølges med direktiv 2010/64.
- 35 I denne henseende bemærkes, at dette direktiv er blevet vedtaget på grundlag af artikel 82, stk. 2, andet afsnit, litra b), TEUF, hvorefter Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union i den udstrækning, det er nødvendigt for at lette den gensidige anerkendelse af domme og retsafgørelser samt det politimæssige og retlige samarbejde i straffesager med en grænseoverskridende dimension, kan fastsætte minimumsregler om enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen.
- 36 I overensstemmelse med 12. betragtning til direktiv 2010/64 er det således for at øge den gensidige tillid mellem medlemsstaterne, at dette direktiv fastlægger fælles minimumsregler til brug på området for tolkning og oversættelse i straffesager.
- 37 Sådanne regler skal i overensstemmelse med 17. betragtning til direktivet sikre, at der findes gratis og fyldestgørende sproglig bistand, som giver mistænkte eller tiltalte, der ikke taler eller forstår det sprog, der anvendes i straffesagen, mulighed for fuldt ud at udøve deres ret til et forsvar, og som sikrer en retfærdig rettergang.
- 38 Et krav om, at medlemsstaterne ikke alene skal gøre det muligt for de omhandlede personer at modtage fuldstændig information på deres eget sprog om de faktiske omstændigheder, som de foreholdes, og at give deres egen version heraf, men også systematisk skal sørge for at oversætte enhver indsigelse, der rejses af de berørte personer mod en retsafgørelse rettet mod dem, således som bl.a. Gavril Covaci og den tyske regering foreslår, ville imidlertid gå ud over, hvad der kræves med henblik på målene i selve direktiv 2010/64.
- 39 Som det ligeledes fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, er overholdelsen af de krav, der knytter sig til en retfærdig rettergang, således begrænset til at sikre, at den anklagede har kendskab til anklagen mod ham og kan forsvare sig, uden at der herved kræves en skriftlig oversættelse af alle de skriftlige bevisstykker eller officielle dokumenter i sagen (Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Kamasinski mod Østrig, 19.12.1989, serie A, nr. 168, § 74).
- 40 Retten til tolkning i artikel 2 i direktiv 2010/64 vedrører følgelig en tolks oversættelse af mundtlig kommunikation mellem eftersøgte eller tiltalte og afhøringsmyndighederne, de retslige myndigheder eller i givet fald en advokat, men ikke skriftlig oversættelse af ethvert skriftligt dokument udfærdiget af disse mistænkte eller tiltalte.
- 41 Hvad angår den i hovedsagen omhandlede situation fremgår det af de sagsakter, som Domstolen råder over, at den strafferetlige kendelse, der er fastsat i tysk ret, vedtages på grundlag af en sui generis-procedure. Denne procedure bestemmer således, at den eneste måde, hvorpå en tiltalt person kan opnå kontradiktorisk forhandling, hvorunder den pågældende fuldt ud kan udøve sin ret til at blive hørt, er ved at gøre indsigelse mod denne kendelse. Denne indsigelse, som kan indgives skriftligt eller, såfremt den indgives mundtligt, direkte til justitssekretæren ved den kompetente ret, er ikke undergivet en begrundelsespligt, den skal indgives inden for en særligt kort frist på to uger fra forkyndelsen af nævnte kendelse, og den kræver ikke obligatorisk medvirken af en advokat, idet den tiltalte person selv kan indgive den.
- 42 Under disse omstændigheder sikrer artikel 2 i direktiv 2010/64, at en person, der befinder sig i en situation som Gavril Covacis, får mulighed for gratis tolkebistand, såfremt denne person selv gør mundtlig indsigelse mod den strafferetlige kendelse, som den pågældende er genstand for, over for

justitssekretæren ved den kompetente nationale ret med henblik på, at denne optager protokol om indsigelsen, eller, såfremt nævnte person indgiver skriftlig indsigelse, får mulighed for bistand fra en advokat, som påtager sig at udarbejde det tilsvarende dokument på det sprog, der anvendes under sagen.

- 43 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt artikel 3 i direktiv 2010/64, som regulerer retten til oversættelse af visse væsentlige dokumenter, giver ret til oversættelsesbistand for en person, der befinder sig i en situation som Gavril Covacis, som ønsker at gøre skriftlig indsigelse mod en strafferetlig kendelse uden advokatbistand, bemærkes, at det følger af selve denne bestemmelses ordlyd, at denne ret er udformet med det formål at sikre, at de omhandlede personer er i stand til at udøve retten til et forsvar, og for at garantere en retfærdig rettergang.
- 44 Som generaladvokaten har anført i punkt 57 i forslaget til afgørelse, følger det heraf, at nævnte artikel 3 i princippet kun vedrører skriftlig oversættelse til et sprog, som den omhandlede person forstår, af visse dokumenter, som af de kompetente myndigheder er affattet på det sprog, der anvendes under sagen.
- 45 Denne fortolkning underbygges desuden for det første af den liste over dokumenter, som i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 2010/64 anses for væsentlige, og som det derfor er nødvendigt at oversætte. Denne liste opregner – ganske vist ikke udtømmende – enhver afgørelse om frihedsberøvelse, ethvert anklageskrift og enhver dom.
- 46 For det andet er denne fortolkning ligeledes begrundet i den omstændighed, at retten til oversættelse som fastsat i dette direktivs artikel 3 har til formål at sikre, at »den mistænkte eller tiltalte kan få kendskab til sagen mod vedkommende«, således som det fremgår af artiklens stk. 4.
- 47 Heraf følger, at den ret til oversættelsesbistand, der er fastsat i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2010/64, i princippet ikke omfatter skriftlig oversættelse til det sprog, der anvendes under sagen, af et dokument såsom en indsigelse rejst mod en strafferetlig kendelse, der er udarbejdet af den omhandlede person på et sprog, som den pågældende behersker, men som ikke er det sprog, der anvendes under sagen.
- 48 Som det er præciseret i 32. betragtning til direktiv 2010/64, fastsætter direktivet imidlertid kun minimumsregler, idet medlemsstaterne frit kan udvide rettighederne i dette direktiv for også at sikre et højere beskyttelsesniveau i situationer, der ikke udtrykkeligt omhandles i dette direktiv.
- 49 Det bemærkes desuden, at artikel 3, stk. 3, i direktiv 2010/64 udtrykkeligt tillader de kompetente myndigheder i alle konkrete tilfælde at beslutte, om noget andet dokument end dem, der er fastsat i direktivets artikel 3, stk. 1 og 2, er væsentligt som omhandlet i denne bestemmelse.
- 50 Det tilkommer derfor den forelæggende ret under hensyntagen til bl.a. kendetegnene for den procedure, der finder anvendelse på den i hovedsagen omhandlede strafferetlige kendelse, som er nævnt i nærværende doms præmis 41, og til den sag, som er indbragt for den, at fastslå, om en skriftlig indsigelse mod en strafferetlig kendelse skal anses for et væsentligt dokument, som det er nødvendigt at oversætte.
- 51 Det følger af de ovenstående betragtninger, at det første spørgsmål skal besvares med, at artikel 1-3 i direktiv 2010/64 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det inden for rammerne af en straffesag ikke er tilladt den person, som er genstand for en strafferetlig kendelse, at gøre skriftlig indsigelse mod denne kendelse på et andet sprog end det, der anvendes under sagen, selv om denne person ikke behersker sidstnævnte sprog, forudsat at de kompetente myndigheder, henset til den omhandlede procedure og omstændighederne i det foreliggende tilfælde, ikke anser en sådan indsigelse for at udgøre et væsentligt dokument i henhold til direktivets artikel 3, stk. 3.

Om det andet spørgsmål

- 52 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1 og 3, i direktiv 2012/13 skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det inden for rammerne af en straffesag kræves af en tiltalt person, som ikke er bosiddende i denne medlemsstat, at denne udpeger en befuldmægtiget med henblik på forkyndelse af en strafferetlig kendelse, som vedrører nævnte person, idet fristen med hensyn til at gøre indsigelse mod denne kendelse begynder at løbe fra forkyndelsen af kendelsen for den befuldmægtigede.
- 53 Med henblik på at besvare dette spørgsmål bemærkes, at artikel 1 i direktiv 2012/13 fastsætter retten til information for mistænkte og tiltalte personer vedrørende deres rettigheder i straffesager og tiltalen mod dem.
- 54 Som det fremgår af direktivets artikel 3, sammenholdt med dets artikel 6, vedrører den ret, der er nævnt i direktivets artikel 1, i det mindste to særskilte rettigheder.
- 55 For det første skal mistænkte eller tiltalte personer i henhold til artikel 3 i direktiv 2012/13 som minimum informeres om visse processuelle rettigheder, som denne bestemmelse opregner, herunder retten til at få adgang til en advokat, eventuelle rettigheder til gratis retshjælp og betingelserne for at få sådan retshjælp, retten til at blive informeret om tiltalen, retten til tolkning og oversættelse samt retten til ikke at udtale sig.
- 56 For det andet fastsætter nævnte direktiv i artikel 6 regler om retten til at blive informeret om tiltalen.
- 57 Da det spørgsmål, som den forelæggende ret har forelagt, nærmere bestemt vedrører rækkevidden af sidstnævnte ret, skal det efterprøves, om artikel 6 i direktiv 2012/13, hvori denne ret er fastsat, finder anvendelse inden for rammerne af en særlig procedure som den i hovedsagen omhandlede, der medfører afsigelse af en strafferetlig kendelse.
- 58 I denne henseende bemærkes, at direktiv 2012/13 ifølge selve ordlyden af dets artikel 2 finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor en person af de kompetente myndigheder i en medlemsstat bliver gjort opmærksom på, at vedkommende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, indtil sagen afsluttes, dvs. indtil spørgsmålet om, hvorvidt den mistænkte eller tiltalte har begået den strafbare handling, er afgjort endeligt, herunder efter omstændighederne indtil der er idømt straf, og en eventuel appelsag er afgjort.
- 59 Eftersom den strafferetlige kendelse, som den forelæggende ret er blevet anmodet om at afsige over for Gavril Covaci, først bliver retskraftig ved udløbet af fristen for at gøre indsigelse mod den, således som det er fastslået i nærværende doms præmis 27, er en situation som Gavril Covacis således åbenbart omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2012/13, således at den berørte skal kunne udnytte retten til at blive informeret om tiltalen mod ham, og dette gælder under hele sagens varighed.
- 60 Selv om det ganske vist er korrekt, at forkyndelsen af en strafferetlig kendelse som den i hovedsagen omhandlede på grund af den pågældende procedures summariske og forenklede art først finder sted, efter at retten har taget stilling til, om tiltalen var begrundet, forholder det sig ikke desto mindre således, at retten i denne kendelse kun træffer foreløbig afgørelse, og at forkyndelsen af kendelsen udgør den første lejlighed, som den tiltalte har for at blive informeret om tiltalen mod ham. Dette bekræftes i øvrigt af den omstændighed, at denne person ikke kan kære kendelsen til en anden ret, men at en indsigelse bevirker, at der indledes en almindelig kontradiktorisk behandling for den samme ret, inden for rammerne af hvilken nævnte person fuldt ud kan udøve sin ret til et forsvar, inden retten igen træffer afgørelse om, hvorvidt tiltalen mod personen er begrundet.

- 61 I henhold til artikel 6 i direktiv 2012/13 skal forkyndelsen af en strafferetlig kendelse følgelig anses for en form for underretning om tiltalen mod den pågældende person, således at forkyndelsen skal efterleve de krav, der er fastsat i denne artikel.
- 62 Som generaladvokaten har anført i punkt 105 i forslaget til afgørelse, regulerer direktiv 2012/13 ganske vist ikke fremgangsmåden for, hvordan informationen om tiltalen som fastsat i direktivets artikel 6 skal meddeles denne person.
- 63 Denne fremgangsmåde må imidlertid ikke være til skade for formålet med bl.a. nævnte artikel 6, som består i at gøre det muligt for personer, der tiltales for at have begået en strafbar handling, at forberede deres forsvar, og at sikre en retfærdig behandling af sagerne, således som det også fremgår af 27. betragtning til direktivet.
- 64 Det fremgår således af forelæggelsesafgørelsen, at den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning fastsætter, at den strafferetlige kendelse forkyndes for den tiltalte persons befuldmægtigede, og at den tiltalte har en frist på to uger til at gøre indsigelse mod denne kendelse, idet fristen begynder at løbe fra kendelsens forkyndelse for nævnte befuldmægtigede. Efter udløbet af denne frist bliver den strafferetlige kendelse retskraftig.
- 65 Uden at det med henblik på besvarelsen af det af den forelæggende ret stillede spørgsmål er relevant at træffe afgørelse om, hvorvidt en sådan præklusionsfrist på to uger er passende, bemærkes, at såvel formålet om at gøre det muligt for tiltalte at forberede sit forsvar som nødvendigheden af at undgå enhver forskelsbehandling mellem på den ene side tiltalte personer, hvis bopæl henhører under anvendelsesområdet for den omhandlede nationale lovgivning, og på den anden side tiltalte personer, hvis bopæl ikke henhører herunder, som er de eneste, der er forpligtet til at udpege en befuldmægtiget med henblik på forkyndelse af retsafgørelser, kræver, at den tiltalte person råder over den fulde frist.
- 66 Såfremt den i hovedsagen omhandlede frist på to uger først begyndte at løbe fra det tidspunkt, hvor den tiltalte faktisk har fået kendskab til den strafferetlige kendelse, som indeholder underretningen om tiltalen som omhandlet i artikel 6 i direktiv 2012/13, ville det således sikres, at denne person råder over denne frist i sin helhed.
- 67 Hvis den omhandlede frist som i det foreliggende tilfælde derimod begynder at løbe fra forkyndelsen af den strafferetlige kendelse for tiltaltes befuldmægtigede, kan tiltalte kun effektivt udøve sin ret til et forsvar, og processen er kun retfærdig, såfremt den tiltalte råder over den fulde frist, dvs. uden at varigheden af fristen bliver forkortet med den tid, som den befuldmægtigede skal bruge for at fremsende den strafferetlige kendelse til modtageren heraf.
- 68 Henset til de ovenstående betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1 og 3, i direktiv 2012/13 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det inden for rammerne af en straffesag kræves af en tiltalt person, som ikke er bosiddende i denne medlemsstat, at denne udpeger en befuldmægtiget med henblik på forkyndelse af en strafferetlig kendelse, som vedrører nævnte person, forudsat at denne person faktisk råder over den fulde frist, der er fastsat med henblik på at gøre indsigelse mod nævnte kendelse.

Sagens omkostninger

- 69 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

- 1) **Artikel 1-3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det inden for rammerne af en straffesag ikke er tilladt den person, som er genstand for en strafferetlig kendelse, at gøre skriftlig indsigelse mod denne kendelse på et andet sprog end det, der anvendes under sagen, selv om denne person ikke behersker sidstnævnte sprog, forudsat at de kompetente myndigheder, henset til den omhandlede procedure og omstændighederne i det foreliggende tilfælde, ikke anser en sådan indsigelse for at udgøre et væsentligt dokument i henhold til direktivets artikel 3, stk. 3.**
- 2) **Artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det inden for rammerne af en straffesag kræves af en tiltalt person, som ikke er bosiddende i denne medlemsstat, at denne udpeger en befuldmægtiget med henblik på forkyndelse af en strafferetlig kendelse, som vedrører nævnte person, forudsat at denne person faktisk råder over den fulde frist, der er fastsat med henblik på at gøre indsigelse mod nævnte kendelse.**

Underskrifter